

Vasilos Sorina, clasa a X-a, Liceul Teoretic „Vasile Coroban”, Glodeni, Republica Moldova

LIMBA ROMÂNĂ – FLOAREA LATINITĂȚII

Noi, românii de la daci încoace,
Te-am slăvit și te-om slăvi,
Căci tu ești spicul cel scaldat de soare,
Asemenea unor flori veșnic vii.

Te-au scris măreț și Eminescu,
Vieru, Mateevici, Alecsandri,
Ești precum Luceafărul de printre astre,
Seninătatea ieșită de după norii gri.

Tu meriți a fi pusă la icoane,
Căci ai început glorios a înflori,
După veacuri multe-n care
Ai suferit prea multe, doar știi.

Jurăm că îți vom păstra valoarea,
De-a lungul secolelor ce vin,
Înglobezi toată splendoarea
Acestui plai frumos, divin.

Ne ești dragă precum nucul de la poartă,
Precum casa părintească cu ochi blânzi,
Sfântă asemenea unei pâini născută-n vatră
Tu, limbă, așa veșnic să ne fii.

Îți spun cu inima curată,
Cu sufletul îmbibat de dor:
Vorbindu-te ne simțim mereu acasă,
Indiferent în ce țară, indiferent pe ce ogor.

Elogii-ți datorăm noi ție
Îți mărturisesc așa subtil.
Purtăm în piept o doză mare de mândrie,
Căci anume tu ești limba cu suflet de copil.